

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

נח.

עין משפט
נר מצוה

- קכט א ב ג מ"י פ"ג
- מהלכות שקלים
- הלכה ו:
- קעד ד מ"י שם פ"ג הל'
- ט ופי"ג הל' ט:
- קעה ה מ"י שם פ"ג הל'
- ח ופי"ג מהל'
- שכירות הלכה ז ופי"ה
- מהל' טוען וטוען הל' אן
- טוש"ע ח"מ פ"י שא שטקף
- ה:
- קעב ו מ"י פ"ו מהל'
- שבת הל' כה סנה
- לאחן סה טוש"ע ח"מ פ"י
- זו טקף ד נ"ד אלסם שבת
- פ"ג דף ע"א:
- קעג ז (מ"י) פ"ג מהל'
- שכירות הלכה ח
- סנה עין פה טוש"ע ח"מ
- פ"ח שא שטקף א:
- קעד ח מ"י שם טוש"ע
- שם טקף ד:

נשבעין לגזרים. שלא פשעו בהן שהן בעלי הדין למכור שטרמנו
את הלשכה אין אחריות אצידה על הבעלים אלא על ההקדש
כדאמרין לקמן תורמין על האבדו שהיא חלק בקופות הללו למי
ששלה שקלו ואבדו ואינו יודע עכשיו אבדו: ואם לאו. שגודע להם

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

נשבעין לגזברין ואם לאו נשבעין לבני העיר
ובני העיר שוקלין אחרים תחתיהן נמצאו
או שהחזירו הגנבים אלו ואלו שקלים הם
ואין עולין להם לשנה הבאה אמר שמואל
הבא בנושא שבר עסקינן ונשבעין ליטול
שכרן אי הכי נשבעין לגזברין לבני העיר
מבעי ליה אמר רבה נשבעין לבני העיר
במעמד גזברין כי היכי דלא נחשדינהו ואי
נמו כי היכי דלא לקרו להו פושעים והא
נגבו או שאבדו קתני ושומר שבר בגניבה
ואבדו חייב מיחייב והבא נמו נהי דשלומי
לא משלמי אגרייהו מיהא לפסיד^א אמר רבה
נגנבו בלסטין מזוין אבדו שטבעה ספינתו
ביום רבי יוחנן אמר הא מני ר"ש היא
^א דאמר קדשים שחייב באחריותן יש להן
אונאה ונשבעין עליהם התינה עד שלא
נתרמה התרומה משנתרמה התרומה קדשים
שאינו חייב באחריותן יניחו דתניא^א בתורמין
על האבדו ועל הגבוי ועל העתיד לגבות
אלא א"ר אלעזר השבועה זו תקנת חכמים
היא שלא יהו בני אדם מזוללים בהקדשות:
נושא שבר אינו משלם: רמי ליה רב יוסף
בר חמא לרבה תנן נושא שבר אינו משלם
ורמיניה^א השוכר את הפועל לשמור את
הפרה לשמור את התינוק לשמור את
הזרעים אין נותנין לו שכר שבת לפיכך אין
אחריות שבת עליו היה שכר שבת שכיר
חדש שכיר שנה שכיר שבוע נותנין לו
שכר שבת לפיכך אחריות שבת עליו מאי
לאו לשלם לא ולהפסיד שכרו אי הכי
רישא דקתני אין אחריות שבת עליו הכי
נמי דלהפסיד שכרו ומי אית ליה שכר שבת
והא קתני אין נותנין לו שכר שבת אשתיק
א"ל מידי שמוע לך בהא א"ל הכי אמר רב
ששת ב"בשקנו מידו וכן א"ר יוחנן^ב בבשקנו
מידו: ר"ש אומר קדשים שחייב באחריותן יש
להן אונאה ושאינו חייב באחריותן אין להן
אונאה: תני תנא קמיה דר' יצחק בר אבא
קדשים שחייב באחריותן חייב שאני קורא בהן
יבה' וכחש ושאינו חייב באחריותן פטור שאני
קורא בהן בעמיתו וכחש אמר ליה כלפי לייא
איפכא

מוסף רש"י

נשבעין. השולחין שבעת
שומרין לגזברין. שהרי
ההפסד להקדש שאין
הבעלים חייבים לשקול
עוד, דמלאי (כמויות קת),
תורמין על האבדו שלא
נודע (יבמות סה.), ואם
לאו. שלא נתמנה התרומה
אין ההפסד להקדש אלא
של בעלים לפיכך נשבעין
לבני העיר (סו. טו.) ואין
עולין להם לבעלים
ואריך לשקול לשנה הבאה
(סו. טו.) קדשים שחייב
באחריותן כו' ונשבעין
עליהם. כגון אמר הרי
עלי עולה והפיש בהמה
למדו והפקידה ליה. שבע
עליה אותו שהפקדון צדו,
דדעו קריין ציה, דדבר
הגורם למנון ליה שמעון
כממון דמי (שבועות כב.),
תורמין. את הלשכה בשלש
קופות, על האבדו. אף
על מי ששלה שקלו ואבדו,
ועל הגבוי. שעדיין לא
גיע כלן, ועל העתיד
לגבות. ואפילו לא נגבה
לאחר מלאן יש לו חלק
בתרומה ובקרנות אלא
שיסגר מלוה (חובות קח.
י"ה.) היה שכיר שבת.
שומרים לו ו' פשעים
כבדו לטעו. אש"פ שמיני
ליום שבת פשוט אחד, כיון
דכל יום שבת נבלע עס
שכירות שאר השבוע, זו היא
הבלעה. ששכר שבת מבלע
בתוך ימי השבוע, נותנין
לו שכר שבת. דהבלעה
שרי (נדרים לו.) לפיכך
אחריות שבת עליו. דהא
נותנין לו שכר השבת (סו. טו.)

בשנה בפרוס הפסק ובפרוס עזרת ובפרוס החג^א וכשמגיע זמן לתרום
נותנין מעות השופר בלשכה ותורמין וכשמורמין תרומה ראשונה מתנין
אף על העמיד לגבות וגם בשניה ובשלישית והמביא אחר שנתרמה השלישית נותנו לשופר ששמו מיקלין עתיקין ונזכר לשירי הלשכה ומהו
בזין חומת העיר ומגדלותיה^ב: אלא א"ר א. לעולם שבעה או לפטור מן התשלומין היא ובשומר חסד ודקשיף לך מתני' דאורייתא פטור לגמרי
ורבנן הוא דמתקן לה שלא יזלזלו בהקדשות בשמירתן: השוכר את הפועלים. גזר של הקדש ששכר פועלים משל הקדש: לשמור את
הפרה. אדומה שלקחיה ושומרין אותה שלא תיפסל בעליית עול או צנום: לשמור את הפינוקום. שלא יעמאן. שהיו מגדלין אותן
לפרה בחצירות הגבוהות ונשבעים ותחתיהן חלל כדאמרין בכהן תחת המטה (ד' כה.) לפי שעשו מעלה צכהן הגורמין את
הפרה שמהם פרישמו בטערה ואין אחיו הכהנים נושעין בו כל שבעה כדאמרין בסדר יומא (ד' ק"ג) והתענוקות הללו שלא נעמאן
מעולם ממלאים מים למקדשין ומזין עליו כל שבעה: ולשמור הורעים. שדה המזכרת ורועה לעומר קודם לפסח שבעים יום כדאמרין
במנחות (ד' פה.) אי נמי בשביעית ספיחים לעומר ושתי הלחם^ג: אין נותנין לו שכר שבת. אם שכר יום הוא: לפיכך אין
אחריות שבת עליו. אם אירע בהן קלקול בשבת אין חייב לשלם: שכיר שבת. שבעה. שכיר שבעה. שמיטה שלימה: נותנין
לו שכר שבת. שנגלע בשכר שאר הימים ואינו מפורש לשבת: בשקנו מידו. שאם יקלקל שמירתו ישלם הא והאי ישלם שהרי הורד
עצמו לכך ושיעבד נכסיו: פני סאה. לענין שבעת הפקדון אשם גזילות: קדשים שהבעלים חייבין באחריותן. כגון דאמר הרי עלי
והפרישן והפקדון לזה וכפר ונשבע והודה חייב קרבן שבעה: שאני קורא בהן צה' וכחש. קס"ד טעם דחיובא משום דהן של גבוה קרינן
בהן ומעלה מעל צה' וכחש: ושאני חייבין בעולם באחריותן פטור. הנשבע שאני קורא בהן צעמיתו וכחש מפני שהם שואבין על
עמיתו ודעמיתו פטור דבעינן בה': כלפי לייא. כלפי היכן הדבר נוטה. לייא היכא כגון (ברכות ד' נה.) חלצי להנר כגוי לייא:
איפכא

תורה אור השלם
1 נפש בי תקטא ומעלה
מנעל ביהודה ובקש
בעמיתו בפקדון או
בתשומת יד אבול או
עשק את עמיתו:
יקרא ה כא

הגהות הב"ח
(א) תוב"ד"ה וכן אמר
ר' יוחנן וכו' א"כ אמאי
בעי:
גלוין הש"ס
גמ' ונשבעין ליטול שברין.
עין בנאהות מרכ"ס פ'
האומנין אות מנה: